

blive vaabenøvet, derved kan blive opnaaet. At anføre videre til Forsvar for, at Udvalget har foretrukket at gaae den Vej, som saaledes er paapeget i Loven af 26de Januar d. A., fremsfor at følge den, der er angivet i den foreløbige Lov af 1ste September d. A., vilde i Grunden være det samme, som at ville rejsfærdiggjøre det Skridt, der blev foretaget paa sidste Rigsdag, som vedtog Loven af 26de Januar, og en saadan Rejsfærdiggjørelse bør vistnok ansees for overflødig. Jeg skal derfor kun i den Anledning endnu bemærke, at, var det rigtigt, at den forrige Rigsdag har foretaget dette Skridt, saa maa det vistnok være ikke mindre rigtigt, at den nuværende Rigsdag gjør det samme, for at derved kan opnaaes Sikkerhed med Hensyn til Principerne for Udskrivningen. Den høitærede Justitsminister har, naattet han ellers har stillet flere Vædringsforslag til Udvalgets Forslag, ikke berørt dette Punkt, og jeg tør saaledes ogsaa antage, at han ikke i denne Henseende har haft nogen særdeles Betænkelse.

Som Følge heraf har altsaa Udvalget foreslaaet den foreliggende Lov, der bestaaer af 4 Paragraffer, og slutter sig i Hovedsagen til Loven af 20de Januar. Der er kun to Punkter, hvori den adskiller sig fra denne Lov; det ene Punkt bestaaer deri, at Udvalget har troet, at Loven burde indeholde en udtrykelig Bestemmelse for, at det Mandskab, der udføres fra det egentlige Danmark, ikke kunde afbenyttes til at danne et tydsk Forbundscontingent, og altsaa heller ikke sammenblandes med de Afdelinger af Mandskab, der ere bestemt til en saadan Tjeneste. Denne Bestemmelse findes i Forslagets § 1. Det andet Punkt er den foreslaaede § 3, men hvis Behandling den høitærede Formand mener skal udsættes, af hvilken Grund jeg for Drebliffet ikke derom skal bemærke videre. Det vil af de Vædringsforslag, der ere stillede af den høitærede Justitsminister, sees, at han ikke fuldkomment har kunnet gaae ind paa det førstnævnte Forslag. Jeg skal med Hensyn til den saaledes foreslaaede Bestemmelse i § 1, som gaaer ud paa, at Mandskabet kun skal fordeles til saadanne Afdelinger, som rekrutteres af det egentlige Danmark og ikke af-

benyttes til det tydske Forbundscontingent, kun tillade mig at bemærke, at det vilde være en Misforstaaelse, om man troede, at Udvalget herved har havt til Hensigt at ville hindre Hans Majestæt i at bruge sine Tropper, hvor han vil, og Udvalget troer heller ikke, at Saadant kan udledes af Forslaget. Udvalget har kun fremsat som Noget, hvorom Alle maatte antages at være enige, at saa vist som Danmark har maattet bestaae en blodig Kamp for ikke at gaae op i Tydskland, saaledes maatte det være en af Frugterne af denne Kamp, at Danmarks vaabenføre Mandskab ikke skulde gaae op i Tydsklands Hære (Hør!). Det foreslaaede Tillæg er ikke til Hinder for, at danske Batailloner kunne søgte Side om Side med tydske Batailloner, paa hvilken Forbund Sjæbnen end maatte føre det med sig; men det har kun til Hensigt at angive, at Regjeringen aldrig har havt isinde at beordre danske Soldater at indtræde i tydske Batailloner, Escadroner og saa fremdeles, som skulle danne det Contingent, Kongen af Danmark som Hertug af Holsteen stiller til den tydske Forbunds Hære (Hør!). Den practiske Følge af Forslaget vil altsaa ikke være anden end den, at Regjeringen end ikke i Fredens Stund vil kunne udsætte det danske Mandskab for at skulle lystre Ordre fra Tydskland og at skulle inspiceres af tydske Officerer. Det er kun denne Forstikring, som Udvalget har troet, at Regjeringen uden stor Betænkelse maatte kunne give; men ved at stille dette Forslag har man tillige tænkt som en Mulighed, at den høitærede Minister maaskee kunde ansee det for meget forkasteligt, at lade en saadan Bestemmelse indflyde i en Lov af en saadan Bestaaffenhed som den nærværende, og det har aldrig været Udvalgets Tanke at ville benægte, at der derom kunde være forskellige Meninger, hvorfor jeg, inden jeg nøiere skal gaae ind paa dette Punkt, vil tillade mig at afvente den høitagtede Ministers Udtalelse desangaaende.

Rettelse.

Nr. 55, Sp. 817, L. 8 fra neden staaer: „og ligesom det“ skal være: men det“.